

61374

ŠTO SE DOGADJALO I ŠTO ĆE SE DOGODITI

ODGOVOR U CENTURIJAMA I PROROČANSTVIMA

MAESTRA MIHAELA NOSTRADAMUSA

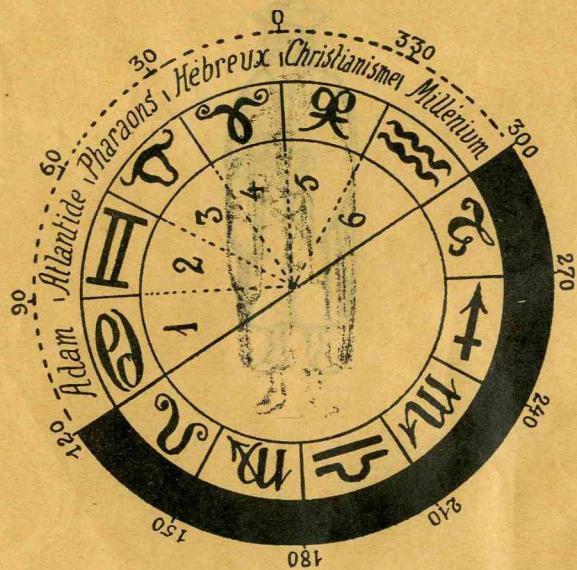
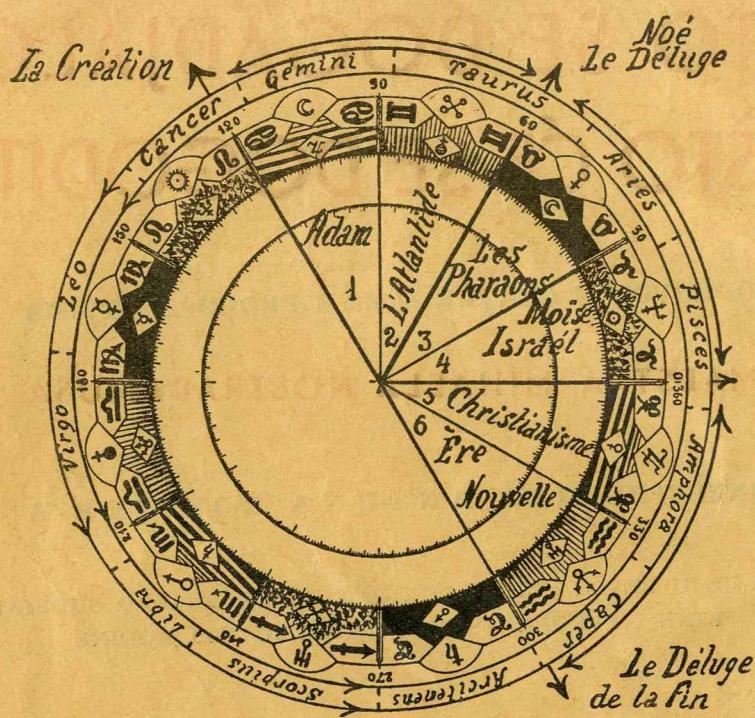
INTERPRETACIJA A N T U N A R O S S I E R - A

KOJI JE U REVICI »PREDICTIONS« PREDSKAZAO SUDBINU
KINE I EVROPE U PRVOJ POLOVINI 1940. GODINE

CIJENA 2 DINARA

I. IZDANJE

Nostradamusovi znakovi i računi

3. VII. 1940

Prorokovana smrt

Bilo je 1 jula 1559, kad je strašan dogadjaj bacio u žalost grad Pariz. Dva puna dana grad je već živio u grozniči veselja, jer je Dvor veličajno slavio dvostruk kneževski pir. Kralj Henrik II francuski, u naponu života, bio je zaista rijetke sreće, da tog istog dana uda sestru Margaretu sa savojskim vojvodom Emanuelom Filibertom, a svoju vlastitu kćer Elizabetu s Filipom II kraljem Španjolske. Ogradjeno polje bilo je uređeno u ulici St. Antoine i kroz tri cijela dana tu su se bučno odigravali sjajni turniri.

Igre su bile završene. Dvor se je baš povlačio, kad u to kralj ugleda dva kopla, koja do tad nisu bila upotrebljavana. U jakom uzbudjenju on pozove grofa Montgomery, kapetana njegove škotske garde, poznatog kao najboljeg dvorskog megdandžiju, da ta kopla s njime prelomi. Dva puta je grof pokušao da odvrati vladara od tog predloga. Al kralj ne odustane, već mu zapovjedi, da se smjesti u stav. Medju gledaocima zavlada naročita napetost, jer su oni pratili taj incident strastvenim interesom. Kralj i Montgomery se nadjoše u moćnom sukobu. Kopla se razbiše na njihovim oklopima. Nijedan od dvojice nije u megdanu izbačen iz sedla, ali jednim zamahom kopla Montgomery, strugnuvši njime zlatnim šljemom Henrikovim, probi rešetku vizira i prodre kroz desno oko do kneževa mozga. Nakon dva dana patnja, koje nije bilo moguće ublažiti, kralj umrije. Dvor i narod bijahu kao obezumljeni.

Je li ovaj tragični dogadjaj bio posljedica pukog slučaja ili radije ostvarenje neumoljive sudsbine? Samo za dvije osobe ovaj strašni svršetak Henrika nije bio ni najmanje začudan: za kraljicu Katarinu de Medicis i za Mihaela Nostra damnusa-a, proroka iz Salona. Mnogo godina ranije on je ovaj prizor predskazao u jednom četverostihu, koji su plemići dvora i visoko pariško društvo poznavali, a da mu nisu shvatili pravi smisao. To je 35 četverostih u prvoj od njegovih glasovitih centurija (zbirka pjesama). Evo što se u njemu veli:

Mladi će lav nadjačati starog
U ratnoj borbi, u čudnom dvoboju,
U zlatnom kavezu oči će mu probit
Od dviju rana, jedna će bit smrtna.

Mladi je lav Montgomery, stari je Henrik II. Zlatni kavez znači kraljevski šljem sa svojim spuštenim vizijom u formi

rešetke. Ali smrt kraljeva nije bila nego jedan dio, — prva od rana koje je predvidio Nostradamus. Druga je rana bila — konač kuće Valois, jer su sinovi Henrika II zaista umrli bez nasljednika. Ovu je okolnost Nostradamus predvidio i upisao u slijedećem četverostihu (Cent. I-36) :

Kasno će se vladar pokajati
Što protivnika nije utukao!
Al će najzad ipak da priznade,
Da je samrt cio rod mu razmetnula.

Ironija je sudsbine, što je kralj pozvao u dvor i podario častima (valjda po savjetu kraljice, koja je bila sva zanesena okultnim znanostima) astrologa, koji je bio ustanovio njegov horoskop.

Kako je Nostradamus začeo svoja proročanstva? I tko je bio ovaj čovjek tako tajanstvene darovitosti?

Majstor u oblasti magije

Već 400 godina znade se za ime Nostradamusa u cijelome svijetu. On i njegova proročanstva predmet su obimne literature. Te knjige, koje su napisali znanstvenici, astrolozi, filozofi, matematičari, izišle su u svim zemljama i u svim jezicima. Svugdje gdje se govori o okultizmu, o proročanstvima ili o astrologiji, govori se i o Nostradamusu. On je jedan između najvećih, valjda i najveći majstor u oblasti magije. Njegova se slava sve više uvećava i učvršćuje tokom vijekova. Ima neosporivih dokaza, da se je preko 100 njegovih proročanstava do sada ispunilo. Njegova vidovitost zahvatila je i nas i naše doba. Vidjet ćemo malo dalje, što je on sve predvidio i što je sve rekao o sudsini evropskih naroda, koji se sada nalaze u ratu.

Mihail Nostradamus rođio se 11 decembra 1503 u malom mjestanju nedaleko Avignona, u St. Remy en Cran, gdje mu je otac bio notar. Djed ga je izučio u matematici i astronomiji. Još kao mladić Nostradamus je raspredao razgovor sa zvijezdama. Imao je osobita dara za brojke. Srednju je školu dovršio u Avignonu, a daljnju je izobrazbu nadopunio na sveučilištu u Montpellieru, gdje je promoviran za doktora filozofije i medicine u 26 godini života.

Tek što je položio ispite bukne grozna epidemija kuge, sijući strah i trepet i desetkujući pučanstvo. Mladi liječnik poveđe borbu protiv toga biča i kroz četiri je godine radio divnom neustrašivošću u tom kraju potpuno zaraženom. Odmah ga upoznaše i stadoše mu se diviti. Postade profesorom na sve-

učilištu i njegov je ugled i glas sad rastao bez prestanka. Ali mu je udes bio okrutan. Izgubio je ženu i svoje dvoje djece. Ta ga kob natjera da se povuče u jedan belgijski samostan.

U teškom bolu on se dalje razvio, a i njegov proročanski dar. Poznat je znatni uticaj, koji žalost i trpljenje mogu da imaju na evoluciju čovjekovu. Već sama fizička bol mijenja i prekaljuje osjetljive karaktere, tim više pak trpljenje duševno i bol srca. Nostradamus sâm ispovijeda, da su mu veliki moralni potresi, koje je podnio, olakotili razvitak njegova proročanskog dara. Znamo vrlo dobro, da tajne sile naše volje ili naše vjere mogu da povećaju otpor našeg tijela na tako tajanstven način, da to ne može ni znanost da objasni. Nostradamus je odolio kugi, jer je bio uvjeren, da ga ne može zaraziti. Isukrst, najveći čudotvorac, koji je išao našom zemljom, nije li i on rekao i ponovio, da je jedini lijek i najveća moć — vjera?

Dugo jedno putovanje ili hodočašće dovelo je Nostradamausa u sve veće gradove Francuske i Italije. Ustalivši se u Salonu, on se ponovno oženi. Imao je još djece: 3 sina i 3 kćeri. Ponovna epidemija kuge bukne i doktor Nostradamus se opet baci u borbu protiv nje s potpunim prezirom opasnosti po sebe. Grad mu je priznao rad i požrtvovnost iskazavši mu najviše časti i doznačivši mu godišnju rentu sve do smrti.

Njegova proročanstva i njihove osobnosti

Na gornjem katu svoje kuće u Salonu Nostradamus bio je sebi uredio sobu, odakle je njegov pogled mogao da obuhvati obzorje. Tu je provodio svoje noći, tu je proučavao djela starih magičara, tu je kalkulirao cikluse planeta i njihove međusobne odnose i veze. Odtuda se je njegov duševni pogled svraćao u vlastrg budućih vijekova i tu je napisao ono, što je njegov prosvjećeni duh mogao da predvidi o budućnosti naše Evrope.

Sjedeći u noći i zaokupljen učenjem,
U tijoj samoći i na brončanom sedlu
Vidio je iz samoće kako piri droban plamen,
I šapuće nešto, što se vjerovat mora.

Štapom u ruci provučenim kroz granje,
Dok mu ruke i noge natapa voda,
Kroz rukave mu dršće strah i glasak,
I do njega u divnom sjaju sjeda vrač.

Tako počinje glavno djelo Nostradamausa, djelo koje mu je utvrdilo sveopću slavu. Djelo opisuje deset centurija, a svaka se centurija sastoji od sto četverostiha.

Jezik, kojim on piše, ponešto zabunjuje, jer je izmiješan latinskim riječima, simbolima i anagramima, koji na prvi pogled prouzrokuju nejasnost, tako da bi čovjek pomislio da u tekstu nema nikakva značenja. Često treba pribjeći mitologiji, geografiji ili historiji, da bi se pogodio smisao. Pogdjekad je potrebno i dosta imaginacije kao n. pr. u četverostihu, koji se odnosi na smrt Henrika II., gdje se govori o »zlatnom kaveznu i o »mladom Lavu«. Autor je jamačno imao svoje neizbjegive razloge da izbjegne govor jasan i bez zakućica. Znao je, da se ne isplati u vijek upoznati budućnost i stoga nije ni namijenio svoje djelo masama, već malenu krugu umnika i iskrenih istraživača.

Njegova proročanstva sižu do 3797 godine, ali bez ikakva kronološkog reda. U svojoj ukupnosti ukazuju nam se kao gola mješavina. Tko zna je li postoji ključ, kojim da se otkrije pravi raspored ovih četverostiha ili ih je pak prorok pobilježio onako, kako ga je poticalo nadahnutje; — opaža se svakako da njegov duh, oslobođen općeg zakona, bludi kroz budućnost. Za nj ne postoji nikakva razdioba vremena, njemu se svi dogodjaji ukazuju na istome planu.

Nostradamus govori o slušanim »glasovima«, o ugledanim »božanskim svjetlima« i u tome je nalik drugim prorocima, drugim vidovnjacima svih naroda i svih vremena. To su dakako unutarnji glasovi, prividjenja njegove duše, a ne njegova tijela.

On je iznio ta božanska objavljenja upravo do kraja iskrenim i pobožnim srcem. Nostradamus je bio medjutim astrolog prvog reda, korablja znanja i zanosan radenik. Nadahnuta pretkazivanja on je omjerio i odredio im vrijeme. Evo što on piše u svom pismu Henriku II.: ...da sam htio svakom četverostihu dodati i oznaku vremena, mogao sam... I dalje: ...Ja sam namijenio moja noćna i proročanska nagovještanja, sastavljena više prirodnim instinktom, praćenim poetskim zanosom, negoli po pravilima poezije, a dobar ih je dio složen i udešen prema astronomskoj kalkulaciji, saglasno godinama, mjesecima i sedmicama... Nadahnutje spojeno s ogromnim znanjem zar nije uzrok uspjeha kod izvjesnih velikih ljudi u sasvim drukčijim domenama života?

Nostradamus je izdao prvi dio svojih centurija 1555 god. Njihov zapanljivi uspjeh doveo je pisca u dvor kralja Henrika II., koji ga je naročito pozvao. Poslije smrti ovog kralja, po njemu prorokovanog, Nostradamus je još više puta bio gost kraljice. On je njoj u jednom ogledalu pokazao sve buduće sverene Francuske. Svaka se je takova prikaza okrenula toliko puta, koliko je godina imala da traje njena vladavina.

Obasut častima Nostradamus umrije 2 jula 1566 g. On je bio pretskazao dan svoje smrti i bio ga je naznačio na svojem zidnom kalendaru »Tu je moja smrt blizu.« — Njegovo tijelo počiva u crkvi des Cordeliers u Salon-en-Province. Njegov grob, koji se još uvijek nalazi ispod glavnog oltara, postao je mjesto hodočašća mnoštva štovatelja svih staleža i svih zemalja.

Vratimo se sada k zagonetki svih zagonetaka, k velebnoj tajni proročanstava majstora Nostradamusa.

Razotkrivena budućnost

Prema njegovim vlastitim indikacijama pretkazanja Nostradamusa sižu do 3797. godine. Prošlo je skoro 400 godina otkad su objavljena: jedan odgovarajući dio ovih proročanstava mora da se je dakle ispunio, pa će nam samo poređenje proročanstva historijskih dogadjaja moći da potvrdi, je li Nostradamus bio ludjak, šarlatan ili pak pravi vidovnjak, prorok.

Ova je studija relativno ugodna. Ona pobudjuje u onoga, koji je vrši, neopisivo čudjenje, mijesano neizvjesnim strahom. Jer je prorok iz Salona video točno, on je uvek imao pravo. On je govorio o budućim osobama, navedvi njihova imena, opisavši njihovu vanjštinu, i ovi ljudi, rođeni dugo nakon smrti Nostradamusa, živjeli su i djelovali točno prema pretkazanjima astrologa.

Ljudski je razum nesposoban da shvati ovo čudo. Prostti se smrtnik i ne usudjuje da postavi pitanje: »kako je to moguće?« On zna unapred, da na to nema odgovora ni objašnjenja. Mora da prihvati činjenicu bez diskusije. Treba jednostavno vjerovati proročanskoj darovitosti ovog bogodanog Francuza. Njegova su proročanstva tajanstvena svjedočanstva, ali ujedno i realna i neosporna.

Uzmimo onako po koje od tih njegovih nagovještanja. Rekli smo, da je Nostradamus posjedovao predtečno saznanje imena ovog ili onog lica. Pročitajmo 18. četverostih IX. centurijske.

Ljiljan će Dauffois ponijeti u Nansi
sve do Flandrije izabranik Empira,
U Montmorency-u čekat će ga nov zatvor
Al će izvan tog kraja biti predan jasnoj kazni
(claire peine).

U nevezanom govoru to znači: »Ljiljan će bit ponesen dauphinom u Nancy i on će do Flandra podržavati jednog izabranika Empira. U Montmorency nova tamnica. Van tog predjela bit će oslobođen s velikom mukom.

A sad evo historičkih dogadjaja, koji se na to odnose: Lujo XIII. prodro je u Nancy 1633. god. God. 1635. on je krenuo dalje u Flandriju, da tu pomogne Izbornika od Trevesa, koji je tada bio u zatvoru. U isto doba — 1632. god. — veliki je Montmorency bio utamničen u Toulouse-u u novoj gradskoj vijećnici, a onda mu je u dvorištu te zgrade odrubljena glava. Dva vjerodostojna savremenika potvrđuju ime krvnika, koji se je zvao Cler e peyne.

Ovdje imamo dvije vlastite imenice: Montmorency i Cler e peyne, koje nisu ni najmanje proširene, a Nostradamus ih je naveo bez pogreške.

Navedimo još jedan primjer, koji u svojoj zapanljivosti ne zaostaje za već navedenim:

Samo će muž biti okrunjen mitrom;
Kad se vrati, pet će ih stotina
Udariti na Thuille; izdat će ga Narbon,
I bit će predan Sauce-u, tvorničaru sapuna i ulja.

To znači: »Sam će muž dobiti mitru. Nakon njegova povratka skupina od 500 osoba poduzet će navalu na Tuileries. Njega će izdati dostojanstvenik Narbonne i bit će izručen noževima (giljotini) preko Saulcea, od sapuna i ulja.«

Ovaj se četverostih odnosi na Luja XVI., koji je, odijeljen od kraljice u Tuilerijama, nakon svog bezuspješnog bijega, stavio na glavu crvenu kapu jakobinsku, frigijsku mitru. Ona petstotina to su Marseljanci, koji su se 10. augusta 1792. postavili na čelo revolucionera. Narbonne, ministar rata za Luja XVI. odigrao je prilično podlu ulogu. Saulce (Sausse) je načelnik i tvorničar svijeća, koji je s Drouet-om prepoznao kralja na bijegu i izručio ga. Obitelj Sausse-ova imala je dućan, gdje se je prodavao sapun i ulje. Taj dućan postoji još i danas. I ovdje je, dakle, Nostradamus naveo jasno imena osoba.

Treće jedno pretkazivanje, jednak iznenadjujuće, sadrži jedno vrlo rijetko ime, t. j. ime braće Montgolfiera, izumitelja zrakoplova, punjenog toplim zrakom. To se vidi u slijedećem četverostihu (V. 57):

Ići će se od Mont Gaufiera i Aventina
Da se vojska kroz rupu obavijesti.
Plijen će biti ulovljen izmedju dvije litice,
A kad dodje šesti papa, njihova će slava pasti.

Braća Montgolfier izumila su svoj zrakoplov na topli zrak 1783. god. God. 1794. aparat je bio već dosta usavršen u svrhu službe rekognisciranja tokom bitke kod Fleurus-a, koju su Francuzi zametnuli s Austrijancima. Dvije litice to su komiteti Venaissin i Avignon, uporište Crkve u Francuskoj. Izmedju

tih dviju litica uistinu su se nalazila posjedstva papinska, koja je Napoleon Bonaparte 1797. god. anektirao ugovoru Tolentinskog. Konac četverostiha sasvim je jedinstven, osebuhan. U času, kad se ovo proročanstvo obistinilo, na papinskoj je stolici sjedio Pijo VI. To je bio prvi papa poslije obnarodovanja centurija, iza čijeg se imena našao broj VI.

Od Napoleona Bonaparta do kralja Humberta

Zauustavimo se za čas kod Napoleona Bonaparte. Nostradamus mu je posvetio oko dvanaestak četverostiha. Svi se odlikuju nezapamćenom jasnoćom i točnošću. Mjesto njegova rođenja, njegov uspon jednak su jasno označeni kao i njegova djela kao državnika i vojskovodje. Nostradamus je pače najavio i njegove bračne afere i trajanje njegove vladavine.

Otok Korzika, zavičaj Bonapartov, označen je u dva četverostiha. Evo što sadrži prvi (III-35): U najjužnijem dijelu evropskog zapada rodit će se dijete siromašnih roditelja. Njegova će riječ zatraviti vojsku. Njegova će slava porasti uslijed jednog pothvata prema istoku (Egipat!). Sad evo teksta drugog četverostiha (I-60):

Rodit će se imperator blizu Italije
Koji će se skupo prodati Empiru,
Narodi s kojima će doći u doticaj
O njemu će reći, da je više mesar nego knez.

Ova dva posljednja retka karakterizuju Korzikanca bez milosti, ali sa dosta ispravnosti.

Čak je i neke potankosti drugotne važnosti prorekao Nostradamus. On »vidi« Bonaparta čudesnom jasnoćom, koja isključuje i najmanju sumnju u pogledu njegove ličnosti. Poznata je stvar, da je mladi Korzikanc nosio kratku kosu, protivno modi njegova vremena. Čujmo sad što govori prorok iz Salona (VII. 13):

Ošišana će glava zagospodariti
Primorskim i tributarским gradom,
Kasnije će mu prilike biti protivne,
Četrnaest će godina trajat njena tiranija.

Ošišana će glava doći do vladanja i njena će vladavina trajati 14 godina.

I zaista Napoleon je bio na vlasti od novembra 1799 do aprila 1814. Tributarna luka je Toulon, u ono doba pod gospodstvom Engleza. Može li biti veće jasnoće?

Nostradamus je prorekao i mnoge druge zgodе iz života Bonapartova, izmedju ostalih i požar Moskve (»... Haratelj će srušiti stari jedan grad i ne će mu biti moguće da ugasi veliki plamen« —) i podizanje Vendomskog stupa u Parizu, njegov povratak s otoka Elbe (»... zarobljen knez u Italiji pobijedjen, proći će Gennes morem do Marseille-a«) i njegov definitivni poraz.

Centurije naprotiv govore vrlo malo o Napoleonu III, ali točno. Na primjer, da će biti poražen od jednog kneza, njegovo utamničenje i smrt u Londonu. Napoleon III je zaista umro u Chislehurstu blizu Londona, 9 januara 1873 uslijed jedne operacije.

Vratimo se trenom u Italiju. Četverostih V-26 govori nam o zavijenoj nozi i blijedom licu trojice urotnika, čiji će bodež biti usmjeren protiv jednog velikana od Gênes-a (Genove).

Velikan od Gênes-a (Genove) to je kralj Italije Humbert, kojega je ubilo tane Bresci-a u junu 1900 god. Bresci je bio slabo odjeven i nosio je na nogama gamaše. Bio je jedan od trojice urotnika — anarhista, koji su žrijebom odredili onoga, te će izvršiti atentat.

Može ga se tumačiti i na drugi način. Bresci je izveo treći atentat ubistva protiv kralja Humberta. Suveren je izmakao srećno prvim dvjema, ali je znao da će podleći trećem. Je li mu zar bio poznat Nostradamusov četverostih?

Proročanstva o svjetskom ratu 1914—18

Poslije no što smo čitali sve, što je do sad navedeno, ne možemo da se iznenadimo, ako u centurijama nadjemo čitav niz četverostiha, koji su u vezi sa svjetskim ratom od 1914—18 god. — Veći dio tih četverostiha sadrži isključivo astrologijske indikacije i označuje početak ovog rata u početku 20-og vijeka. Nostradamus ne zaboravlja detalje (marokansku krizu), koji su nesumnjivo prethodili velikoj krizi kao uvod i priprema za nju.

Jedan od najvažnijih četverostiha je III-13, te donosimo ovdje njegovo slobodno tumačenje: Uslijed groma, koji udara u arku, zlato (sunce) i srebro (mjesec) rastopit će se jedno u drugome. Izmedju dva prtvorenika (Engleske i Njemačke, koje se uzajamno blokiraju) jedan će pojesti drugoga. Najveći (Kitchener) od grada (Londona), bit će uništen, kad će ispod valova ploviti flota.«

Vanrednih li stvari! Sunce i mjesec stopili su se zajedno za dviju pomrčina 1914 god. od kojih je druga bila vidljiva u cijeloj Evropi. Njihova se je astrologijska vrijednost produžila do marta 1918 god. — Smrt Kitchenera, vrhovnog šefa en-

gleske armade na brodu Hamshire, koji je potopljen 5 juna 1916 god., jasno je označena. Najčudnija je ipak svakako aluzija na podmornički rat, o kojemu nitko nije imao ni najmanjeg pojma u doba Nostradamusa.

Nastavak rata kao i njegov svršetak predmet su mnogih proročanstva. Sudbina Engleske vidi se u četvrostihu II-68:

Akvilonovi će napor biti veliki,
Na Oceanu će se vrata rastvoriti,
Država će na Otoku biti uspostavljena,
Al će drhtati London pred otkritim krilom.

»Velik će — veli se tu — biti napor Sjevernih država, al će ocean ostati slobodan. — Carstvo englesko ostat će neoštećeno, al će London zadrhtati pred letaćima (zraka).«

Svršetak rata prikazan je u četvrostihu VIII-60, koji, slobodno preveden, znači: Prvi koji prodre do Gala, prvi koji prodre u Italiju, ne pobijeden na vodi i na kopnu od Engleza i Francuza, zaslugom svojih junaštva, nasrtljiv, izgubit će Lorenu kao čudom.«

Nostradamus je čak predvidio i Društvo naroda! U svome proročanstvu I-47, on o njemu veli:

Dojadit će govoriti sa Lemanskog jezera
Bit će tu odgoda na tjedne, mjeseci i ljeta,
A onda će se sve skupa da sroza.
Isprazni će zakoni biti osudjeni od gradova.

Nemoguće je sumnjati da četverostih VI-20 ne bi bio jednako u vezi »S hinjenom Udrugom kratka trajanja«. — Njegova aluzija na Mussolinia je jasna. Poslije rata, Rim će imati novog leoparda. Već odavna tumači Nostradamusa objašnjuju riječ »leopard« sa »Leoni pax« t. j. sa šefom, koji je nalik lavu, kralju životinja. Prorokov leopard, vele, ne može biti nitko drugi nego Duce.

Pogled u budućnost

Jedan dio onoga, što je Nostradamus rekao o budućnosti, za nas je već prošlost. On nije video dogadjaje u njihovu kronološkom redu. Tisuću godina, sto godina, za njega je sve jedno. Ali za nas ostale obične smrtnike postavlja se jedno tjeskobno pitanje: Kakva će biti sutrašnjica? Što će se dogoditi do godine dana? Kasnije?

Oduvijek je čovječanstvo željno da sazna budućnost. U sva vremena bilo je mnoštvo proroka i proročišta. Pitalo se zvijezde, svećenike, proročice. U novije vrijeme nadošla je frenologija, hiromantija, kartomancija itd. Želja saznanja budućnosti je vječna i moćna.

Mi pozajemo prošlost, koja je bila budućnost naših pređa. Faraoni su jednako daleko od nas kao i jučerašnji dan, kapi vode u oceanu vječnosti, koje je nemoguće vratiti. Mi ne možemo od toga da imamo druge koristi, već ako se poslužimo iskustvima naših predčasnika. Trebalo bi k tome da i prilike budu jednake, što, tako rekući, ne može da bude nikad isti slučaj. Ovaj nas razlog dovodi katkad do kolebanja, katkad do vjerovanja, i mi stojimo prožeti nadom ili sumnjom pred velikim upitnikom sutrašnjice i naše budućnosti.

Postoji li predodredjenje? Ili drukčije rečeno, možemo li mi upravljati našim opstankom sami po sebi, našom snagom, našom voljom ili pak našom nesposobnošću?

Uzalud je trošit dugo vremena za odgovor na ta pitanja. Naša je sudska fiksirana u etapama, kao što je uredjen tok zvijezda. Nijedna snaga svijeta neće moći da u to unese punu promjenu. Sudbina s nama upravlja, s nama i sa stvarima, kao što igrač šaha upravlja figurama. Dirigirana volja može samo da mijenja svoju moć dobra ili zla.

Sveto pismo završava proročanstvima. Ono govori o sudske čovječanstva. Svaki kršćanin zna, da je njegova sudska u Božjim rukama. Crkva je utemeljena na dogmi predodređenja.

Što mora da se dogodi, dogodit će se! Ljudi nisu nego izvršioc volje božanske. Sudbina nam zapovijeda, ona nas vuče iz sadašnjosti, koja, netom primjećena, već klizne izmedju pristupa prema budućnosti vječno sakrivenoj. Za života mi koracamo u gustoj magli. Rijetki su oni, koji su stigli na vrhove, koji se izdižu iznad ovog mora magluštine, rijetki su oni, čiji je pogled mogao da vidi daleko. Mi drugi, koji smo ostali u dolini našeg opstanka, na tlu, ne možemo nego vjerovati ono, što su izabrani ugledali u širokim sferama svoje egzaltacije.

Evropa se nalazi u ratu, čije se fluktuacije osjećaju u cijelome svijetu. Bili daleko ili blizu pozorištu operacija ljudi su u brizi i radi sudske svoje zemlje i radi sudske vlastite.

Nostradamus, vanredni autor proročanstva, koja su se tako često obistinila, pomaže nam i dalje svojim čudesnim darom predskazivanja. Slušajmo što nam govori:

Glasoviti tumač Nostradamusa dr. de Fontbrune* spada medju brojne francuske naučenjake, koji su u posljednje vrijeme objasnili djelo svog velikog zemljaka. Evo izvata iz njegove senzacionalne knjige, objelodanjene 1939 god.:

»U pismu Henriku II izrično je navedeno, da će veliki rat, koji u Evropi izazivlje tolike poremećaje, prouzročiti Britan-

* Dr. de Fontbrune: Proročanstva majstora Mihaela Nostradamusa, objašnjena komentarima. V. izdanje 1939. Michelet, izdavač, Sarlat (Dordogne).

skom otočju poraz i krvavu revoluciju, ne manje tešku od onih, koje je iskušala Italija.

Slijepo vjerovanje u pacifističke teorije, o kojima je Engleska toliko pripovijedala u Ženevi u času, kad će druge države biti zahvaćene ne manje varavom groznicom naoružavanja, dovest će Empir do takvog teškog položaja, da će nesreća izgledati nepopravljiva.

Kad će Engleska osjetiti opasnost i kad se poduhvati da uspostavi svoju snagu, bit će već prekasno. Njeno legendarno bogatstvo ne će biti više dovoljno da ju štiti, jer će joj nedostajati najdragocjeniji elemenat, a to je vrijeme. »Otoci će biti u krvi — veli Nostradamus — radi sporog veslača«, t. j. radi toga, jer se je prekasno odlučila.

Već 1937 god. opažaju se predznaci ove tmurne budućnosti na uzburkanom površju oceana, jer tjednik Choc piše 13. januara: »Velika Britanija organizira za naredni februar velike kombinirane manevre kod Singapoora. Prekasna oluja. Ova će demonstracija dokazati, da Engleska ne može da se istakne uporednim i istovremenim naporima u Aziji i u Mediteranu. A g. Mussolini mora da se smije, jer je 1. januara lord Perth posjetio grofa Ciana, da uspostavi prijateljske englesko-talijanske razgovore. Prvo ozbiljno škripanje u osovinama jednog imperija.«

Sedam promjena Engleske

Ispitujmo objektivno neka Nostradamusova proročanstva, koja se bez sumnje odnose na sadanji konflikt i na njegove uzroke.

Četvrti četverostih X-100, koji po svojoj brojčanoj oznaci zauzimlje nekud pretežno mjesto u djelu prorokovu, glasi ovako:

»Veliko carstvo bit će Engleska i njeno
Gospodstvo nad morima trajat će preko 300 godina,
Od dana kad će njeni ljudi krenut kopnom i morem
Ali Luzitanci ne će biti zadovoljni.«

Dr. de Fontbrune komentira taj četverostih ovako (str. 257 njegove knjige): »Engleska će zadržati supremaciju na morima za preko trista godina. Kroz to će njeni kolonisti biti otpremani preko oceana i kontinenata i kroz to će Portugizi izgubiti svoje carstvo.«

I doista, s jedne strane: »Elizabetu Tudor naslijedio je Jakov I 1603 god., s kojim je otpočela dinastija Stuartovaca, i koji je, prvi, okupio pod svoje žezlo Englesku, Škotsku i Irsku pod imenom Velike Britanije. Konstitucija kolonijalnog carstva

Britanskog otočja i njegovo gospodstvo nad morima datira od tada.«

S druge strane: »Od 1415 god. Portugizi su prenijeli svoju djelatnost s onu stranu mora. Nakon osvojenja Ceute, knez Henrik Moreplovac dao je znak pomorskih otkrića, koja su Portugalu otvorila put k Indijama i osigurala mu bogate posjede u Africi, a naročito u Aziji. Ova epoha (1380—1580) epoha je portugiskog prosperiteta. Ilustrirana je ekspedicijama Diazom, Vascom de Gama, de Cabralom, i osvojenjima Alburquerque-a. Portugal, suparnik Španjolske, nakrcao se bogatstvima i postao pomorska sila prvog reda. Engleska je pak sebi obezbijedila svoju pretežitost u Portugalu glasovitim ugovorom Methuenskim (1703 god.).

Doskora su Englezi imali sve u svojim rukama: industriju, poljodjelstvo, trgovinu, finansije i politiku i dovedoše Portugize do toga, da su im bili samo poslovni pomoćnici i agenti.«

Luzitanci ne će biti zadovoljni ...

Nostradamus voli — to smo već vidjeli u vezi s Napoleonom Bonapartom — da ponavlja na drugim mjestima i drugim riječima proročanstva, kojima on pridaje posebnu važnost. To on čini i u pogledu Engleske. Ističemo nadalje da Nostradamus kod toga iznosi i cifre, kojima je inače škrt.

»Sedam ćeete puta vidjet mijenu puķa britanskog,
Omašćena krvlju kroz 290 godina.

Francuska neće biti dirnuta. Uslijed pritiska Njemačke
Aries će sumnjati u svoj Bastarnski pol.«

Vjerojatni smisao je ovaj: U 290 godina vidjet će se sedam promjena kod engleskog naroda, omašćena krvlju. Uslijed pritiska, koji će izvesti Nijemci Aries (ovan) će zapasti u sumnju glede svog pola bastarnijskoga.

Ovo se proročanstvo može smatrati kao najveće i najjače Nostradamusovo predskazivanje. Promotrimo tih sedam promjena, kroz koje je prošla Engleska u 290 godina:

Krvavi dogodjaj, na koji on aludira, to je pogibija (ubijstvo) Karla I na zapovijed Cromwella, 1649 god. Zatim su slijedile ove promjene:

1. Od 1649 do 1660 Engleska je republika pod Cromwelлом.
2. Uspostava kraljevstva 1660 god. po Karlu II.
3. God. 1685 Jakov II pokušava da uspostavi katoličku crkvu, a ta politika prouzrokuje
4. njegov pad s prijestolja, s kojeg ga je skinuo Wilhelm III.
5. God. 1711 velike ekonomска kriza za kraljice Ane.
6. God. 1714 nastup Jurja I Hanoverskoga.

To je šest promjena. A kad se je desila sedma? Nema izrazitijeg dogadjaja u povijesti Engleske poslije tog posljednjeg datuma t. j. 1714 god. Sedmi dogadjaj, u tih 290 godina, ima dakle da se još odigra. Račun je brzo gotov: treba do dati 290 godina značajnoj godini 1649, i dobivamo god. 1939!

U 1939 god. buknuo je sadanji rat, točno u godini, koju je Nostradamus tako očito označio kao punu posljedica za Britansko carstvo. Računi drugih komentatora: Francuza P. Ruchetaillé-a, Piobb-a, de Fontbrune-a i Marc Amiaux-a, — Ni-jemaca H. H. Kritzingera i C. Loog-a, te čak i Engleza Ruperta Taylor-a stječu se u 1939 god., koja da mora donijeti punu subbine Engleske. Već dvadesetak godina ova tisugodišnjica (milenij), zvijezda neotklonive nesreće, sjaj nad britanskim imperijem. De Fontbrune tumači: »Ali će rat biti njemu nepovoljan. On će izgubiti svoju flotu i svoje carstvo.«

Hoće li Nostradamus imati još jednom pravo? Na skoroj je budućnosti da na to odgovori.

Francuska ne će biti pogodjena

Četverostih III-57 produžuje predskazivanjem da ne će biti promjena za Francusku, bar ne za ove epohe. Ali za Poljsku? Što će se Poljskoj da dogodi?

Bastarnijani, koje je Nostradamus već spomenuo, bili su jednom — prema Tacitu — nastanjeni s druge strane Visle, dakle u Poljskoj. Bastarnijski pol nije li jednostavno Poljska. Bastarnijena? Čak će »i aries (ovan) sumnjati o toj zemlji«, čija će se subbina ispuniti istovremeno sa sudbinom Engleske. A Poljska je već pobijedjena...

C. Loog je napisao već 1921 g.: Nostradamus time ukazuje, da će 1939 god. u doba najjače engleske krize, i nova Poljska pasti plijenom krize. On je točno predvidio!

Već smo u više navrata konstatirali, kako se Nostradamus ne zadovoljava tek nekim aluzijama, kad mu se kakav predmet ukazuje važan. On se tad na nj navraća i iznosi detalje. Njegove se vizije proširuju na stvari i objekte skroz nepoznate za njegova doba. Tako on govori o Montgolfiere-u, o podmorničkoj floti i o dugometnom topu. On ide i dalje i spominje avijon i zaštite pasivne obrane protiv zračnih napadaja.

U četverostihu II-75, govoreći i dalje o Engleskoj, on veli, da će se čuti »glas neobične ptice iznad dimnjaka aeracije.« Ovaj isti četverostih najavljuje da će vagan pšenice biti tako vanredno skup, da će se ljudi medju sobom žderati.

Iako se može reći da ovo posljednje nagovještanje ne treba uzeti bukvalno, ipak nešto stoji: čudnovata ptica, avijon,

zračna flota neprijateljska sa svojim žamorom motora i bombi, sve potpuno primjetljivo kroz dimnjake aeracije, te oskudica kao posljedica blokade.

I još (II-100):

Unutar otočja užasan darmar,
Drugo se ne čuje do ratnog zapomaganja.
Tolik će biti pljačkaša napadaj
Da će se protiv njih svrstat cijele vrste.

Zar Nostradamus hoće time da reče, da će se neutralci povezati medju sobom protiv represivnih mjera zaraćenih?

Predskazanje II-83 Nostradamusovo bavi se i britanskom trgovinom, koja će, u velikom dijelu, biti svedena na negdašnje, davne razmjere. Ta će trgovina biti plijen vojnika, kao što se od vinograda otkidaju grozdovi za berbe. To će biti svršetak pomorskog nadgospodstva u svijetu.

Oko velike likvidacije

Važnost koju Nostradamus pripisuje velikoj konflagraciji, koja počinje 1939 god. nakon 290 godina engleske supremacije, a koja mora da završi katastrofalno — ispoljava se i u dalnjem velikom broju četverostiha, koje prorok smatra potrebnim namijeniti ovom pitanju.

Dr. de Fontbrune je spojio i protumačio mnoge od tih četverostiha, a VIII-37 počinje ovako:

»Trđava blizu Temze bit će po njima svladana.«

Četverostih II-78 glasi:

»Velik će Neptun potonut u dno mora
Poštrcan krvlju Punaca i Gala.
Otoci će se okrvaviti krivnjom sporog veslača.
To će im bit teže no što su slabo krili tajne svoje.«

»Kroz dubine mora, u koje će Engleska da propadne u krvi Arapa i Francuza, britanski će otoci biti natopljeni krvlju, jer su se prenuli i makli prekasno. To će ih puno više pogoditi nego li saznanje, da su vrlo slabo krili svoje tajne metode. (Intelligence Service) « i III-32:

Velika grobnica Aquitanskog naroda
Približit će se sve tamo do Toskane,
Kad Mars bude blizu medja Germanije,
I kod teritorija Mantuanskog svijeta.

»Veliki će se grob engleskog naroda vidjeti u blizini Toskane (u genoveškom zalivu) kad će rat bjesniti na granicama Njemačke i u zemlji Mantove (Italije) « III-71:

Oni na otocima dugo vremena u opsadi
Preuzet će snagu i moć protiv dušmana,
Oni izvana bit će izmučeni gladju,
I to gladju kakova se ne pamti.

»Stanovnici britanskih otoka, koji inače već dugo ne bijaju opsjednuti, naći će svoje lance u vlastitoj snazi, koju su upotrebljavali na svojim neprijateljima (gospodstvo mora), potućeni od onih, koji su vani umirali od gladi; oni će biti izgladnjeni, kao što nikad nisu bili.« VIII-97:

Uz medju Vara Pompotani će se promijeniti,
Kraj obale će se tri lijepa dečka roditi;
Jedan će narod s nemoćne starosti nestati,
Izmijenit će zemlju i neće se više dići.

»Na granicama Vara (genovski zaliv) Engleska će se kao država izmijeniti; blizu te obale nastat će tri lijepe, mlađe države; narod (engleski) bit će upropošten krivnjom starosti, nesposobne da vlada (nad mladnjim), a moć njegove zemlje se više nikad ne će pridignuti.« II-85:

Starac velike brade potpast će pod stegu,
Lav će dospjet ispod keltskog Orla:
Manji će dugo još da izdrži;
Nastat će žamor u nebu, ligurtičko će more biti crveno.

»Stari narod demokracije bit će doveden u strogo stanje, jer će nadoći francusko carstvo kroz Diktaturu: njegov će vladar dugo izdržati. Vidjet će se zračni rat i more će se zacrveniti u genoveskom zalivu.

A sudbina Njemačke?

Francuska neoštećena, Engleska shrvana, a koja je sudbina Njemačke, njihove protivnica u sadanjem konfliktu? Nostradamus ju je takodjer prorekao. On je predvidio čovjeka, čija je volja zakon u Centralnoj Evropi. Evo četverostihia II-58:

Blizu Rhina kraj noričkih bregova
Rodit će se velikan iz puka kasno stigloga.
Koji će branit Sauronu i Panonce,
I bit će čudo, što će od toga sve biti.

Prema jednodušnom mišljenju Nostradamusovih tumača, »Rhin« noričkih bregova jest Inn, jak pritok Dunava. Noricum je stara rimska pokrajina između Rhetije i Panonije, iz koje dolaze pritoci Salzacha, koji utiče naglo u Inn kod Brauna-a, rodnog mjesta Hitlera.

»Svijet koji je prekasno došao« to je Reich, koji je posljednji između svih zemalja evropskih ostvario svoje političko jedinstvo.

Sarmatija se nekoć prostirala izmedju Visle i Volge, to znači, da je zapremala velik dio Poljske iz posljednjeg doba. Već smo vidjeli, da je ona spomenuta u stihovima Nostradamusa u vezi s velikom likvidacijom, koja se priprema. Posljednja fraza: »I bit će čudo, što će od svega toga biti«, odnosi se na bajoslovni i neslućeni uspon gospodara Njemačke.

U svom 31 četverostihu prorok iz Salona najavljuje: »Sveto carstvo javit će se u Germaniji« kad će »potpornji zemlje sasvim iščeznuti«. Potpornji svijeta to su uporišta, koja je britanski imperij umio da stvori u cijelome svijetu. Od tih uporišta, zastrtih, iščezlih uspostaviti će se sveto carstvo u Njemačkoj (Le saint Empire).

Sadanja politička konstelacija, iznenadjenje za sve ostale dijelove vasione, nagoviještena je u četverostihu I-99: »Veliki će despot stupit u prijateljsko udruženje sa dva druga šefa. Oh! koliki će se uzdisaj javiti uslijed ovog odlučnog poteza, a koliki opet bol kod djece Narbonne i okoline!«

Veliki despot je Hitler, dva šefa su Mussolini i Staljin. Ovo nekoliko posljednjih mjeseci pružilo nam je dokaze uzdisaja i plaka, nastalog uslijed rusko-germanskog saveza!

Vidjeli smo da centurije Nostradamuseve sadrže mnoštvo proročanstva, koja se odnose na naše doba i da ona nisu ni smiona u objašnjenuju ni teška u tumačenju, odnosno u njihovu shvatanju. Onaj tko ima uši, neka čuje i shvati! — veli Sveti Pismo, koje je prorok iz Salona, kao dobar kršćanin, uvihek poštivao za svog vijeka. Kroz četiri vijeka njegova su se predskazivanja ostvarila. Mnogi kraljevi, državnici, filozofi, umjetnici, naučenjaci i laici pokazali su posvemašnje povjerenje u riječi glasovitog proroka.

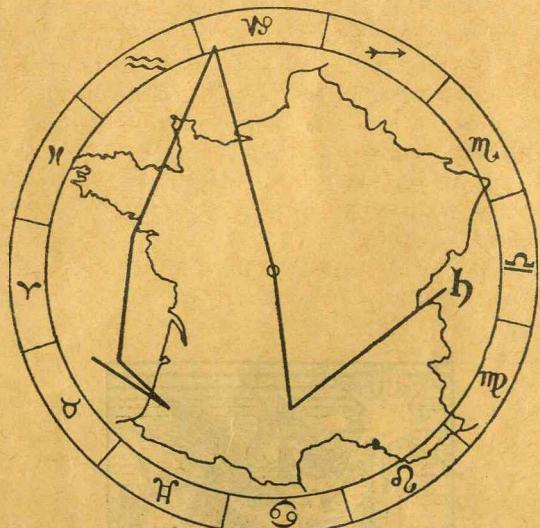
Napoleon Bonaparte, ovaj velikan medju velikanima, u rijetkim svojim slobodnim dokonim časovima pohlepno je proučavao centurije i u njima je čitao i upoznao vlastitu sudbinu. Autoritoran on je sve učinio, da joj izbjegne, ali su njegovi golemi naporibili uzaludni. Sudbina je silno jača od volje ljudske, pa i najjače.

Mi koji proživljujemo sadanje doba poklonimo se dakle pred ostavštinom velikog proroka i zahvalimo mu što nam je priuštilo da bacimo pogled u budućnost. Ogromni konflikt svjetske politike, kojemu smo svjedoci, svih nas pogadja, iako nismo u nj direktno upleteni. Pripremaju se dva velika općenita preokreta. O tome ne može biti sumnje. Nostradamus se nije nikad prevario. Hoće li imati opet pravo?

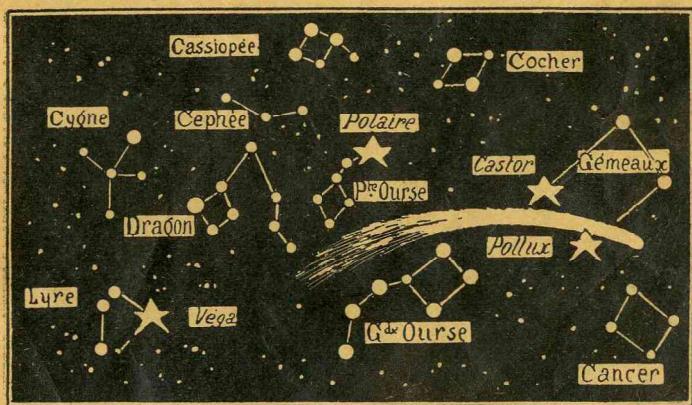
Rodjeni u nemirnom vremenu, punom briga i neizvjesnosti, moći ćemo da sami kontroliramo istinitost jednog važnog dijela Nostradamusovih proročanstva. Tko poživi, vidjet će!

Geneve, 1940.

Ant. Rossier

Simbol, značajan za sadašnjicu

Komet u novembru 196?

Invazija žutih

Zadružna štamparija u Zagrebu.

1991. godine u Zagrebu.